

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De idolorum delubris Alexandriae dirutis, & inde commiſſa à Gentilibus &
Christianis pugna. Cap. XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

SOCRAT. HISTOR.

propter iusiurandum violatum auersabantur, separatim cōuentus fecerunt. Flavianus autem, omnem, vt dicitur, mouebat lapidem, vt eos etiam sibi subijceret : quod quidē haud diu post perfecit, odio Theophili, Episcopi Alexandria, tū versus ipsum placato: cuius subsidiis Damasum etiam, Episcopum Romanum, sibi reconciliauit. Nam vterque erga Flavianum offensiore animo fuit, non solū quod peierauerat, sed etiam quod author fuerat, eorum consensum dirimendi, qui erant ante concordēs. Quare Theophilus, odio in illum restincto, Isidorum presbyterum misit, vti Damasi animum in Flavianum exulceratum mitigaret, doceretque ex vsu Ecclesiæ esse, si propter populi concordiam peccatū à Flauiano commissum remitteret. Quocirca communione Flauiano ad hunc modum reddita, populus Antiochenus pedetentim tempore progrediente, ad concordiam reducitur. Atque res Antiochiæ administratæ hunc habuere exitum. Ariani verò ab ecclesiis expulsi, in suburbiis conuentus celebrarunt. Interea temporis Cyrillo Hierosolymorum Episcopo mortuo, Ioannes succedit.

*De idolorum delubris Alexandria dirutis, & inde
commissa à Gentilibus & Christianis pugna.*

CAP. XVI.

PER id temporis Alexandria grauissima clades facta est: quæ eius generis fuit. Factum est studio & labore Episcopi Theophili, vt edicto Imperator iuberet, omnia gentilium delubra Alexandria dirui, illudq; opera Theophili transigi. Quam auctoritatem nactus Theophilus, nihil prætermisit, quod ad Gentilium mysteria contumelia & dedecore afficienda spectaret, sed delubrum Mithræ gentilis superstitionis sordibus perpurgare, Serapidis demoliri, cruenta Mithræ mysteria palam ludibrio exponere, & quàm ridicula essent, tum Serapidis tum aliorum, ostendere aggreditur: Phallos per medium forum gestari mandat. Quæ cum gentiles qui Alexandria habitabant, & maximè illi, qui inter eos philosophiam profitebantur, factitata cernebant, præ angore se continere non potuerunt, sed sceleribus, quæ olim tam tragicè & crudeliter consciuerant, noua, eaq; multo

multo grauiora accumularunt. Nam ex communi consensu omnes vno impetu in Christianos ruere, eadem cuiusque modi illis inferre cœperunt: Christiani se defendere: malum malo additum: pugna vsque eo creuit, quoad cædis faciendæ facietate tumultus sedaretur. Interierunt in ea dimicatione, pauci gentilium, Christianorum permulti: ex vtraque parte fauciati prope innumerabiles. Quibus rebus confectis, terror inuadit gentiles: metuunt Imperatoris irâ. Idcirco cum res, quas libido iusserat, patraissent, iræque suæ flammam cruenta cæde restinxissent, se, alius in alium locû, abdiderunt. Multi Alexandria euolant, per variasque ciuitates dispersi, vitam degunt: ex quorum numero fuere Helladius & Ammonius, Grammatici duo: apud quos ipse equidem, cum essem admodum adolescens, Constantinopoli operam literis dedi. Helladius sacerdos Iouis esse dicebatur. Ammonius Simiæ. Itaque cum clades ad hunc modû esset repressa, præfectus Alexandriæ, & dux exercitus Theophilo ad delubra gentilium vastanda subsidio fuere. Delubra idcirco euerfa: simulachra deorum in lebetes, & res alias ad vitæ vsum accommodatas cõflata. Nam Imperator deorum imagines ecclesiæ Alexandrinæ, vt ad pauperes subleuandos impenderetur, donauerat. Itaque Theophilus, cum omnes deorum statuas confringere aggrediretur, vnam certi alicuius Dei integram seruari iussit, eamque in loco erexit publico: vti gentiles, tempore progrediente, non inficias irent, se eiusmodi deos coluisse. Hac de re noui equidem Ammonium Grammaticum valde animi discrutiatum fuisse, dixisseque; religioni græcorum grauem inflictam plagam, quod illa vna statua conflata non esset, sed de industria ad ipsorum religionis irrisionem reseruata. Helladius apud quosdam gloriatus est, se in tumultuosa illa pugna nouem homines trucidasse. Ista quidem illo tempore Alexandriæ gesta cognouimus.

*vide Nic.
ceph. lib.
12. cap. 25*

De erutis in Serapidis templo literis.

CAP. XVII.

IN delubro Serapidis iam diruto & fundamentis conuulso, literæ repertæ fuerunt lapidibus incisæ, quas Hieroglyphicas appellant. Erant formæ insculptæ, quæ
crucis